

фінансових ринків, посилення тиску ТНК, протиріч між розвиненими країнами та країнами, що розвиваються, розвиток інформаційних технологій.

Таким чином, роль інвестицій у соціально-економічному розвитку держави не так складно визначити такі досить непросто переоцінити. Вони є

гарантом розвитку національної економіки, забезпечують ефективний технічний прогрес і підвищують якісні показники життя населення. Залучення інвестицій у всіх галузях виробництва і господарства активізує соціально-економічні перетворення на всіх соціальних рівнях.

Література

1. Володина С. О. Инвестиции как экономическая категория и их роль в социально-экономическом развитии государства / С. О. Володина // Вестник государственного Рязанского агротехнологического университета им. П. А. Костычева. – 2013. – №1(17). – С. 72-75.
2. Карамышева А. Р. Инвестиции и их роль в развитии экономики / А. Р. Карамышева // Транспортное дело России. – 2009. – №5. – С. 16-18.
3. Погрішук Г. Б. Інвестування : навч. посібник / Г. Б. Погрішук, В. В. Руденко. – Тернопіль : Крок, 2014. – 280 с.
4. Кравченко Т. Е. Роль інвестицій в реалізації стратегії модернізації національної економіки / Т. Е. Кравченко, В. П. Насыбуліна // Сфера услуг: инновации и качество. – 2014. – №17. – С. 8-25.

УДК 339.727.22(477)

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ В УКРАЇНІ

Пенькна І. – ст. 3 курсу, гр. Ф_{вн}-31

Науковий керівник – к.е.н., доцент Руденко В.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

В сучасних умовах іноземні інвестиції допомагають більшості країн світу вирішити проблему нестачі власних коштів як джерела фінансування. Адже при їх ефективному використанні країна здатна вийти з економічної кризи та налагодити зв'язки зі світовою економікою. Також, саме завдяки іноземному інвестуванню підвищується ефективність виробництва за рахунок запровадження новітніх технологій та досвіду управління. Отже, без збільшення іноземних інвестицій, національна економіка не зможе розвиватися та ефективно ввійти в сучасну світову господарську систему. Тому дослідження сучасного стану та шляхів покращення іноземного інвестування в Україні є досить актуальним.

Під іноземними інвестиціями розуміють вкладення капіталу в різні об'єкти підприємницької

діяльності, здійснювані іноземними інвесторами за межами країни їх походження відповідно до законодавства країни-реципієнта іноземних інвестицій з метою отримання прибутку або досягнення іншого позитивного ефекту [1, с.116].

Досліджуючи стан іноземного інвестування в Україні протягом 2012-2016 років, можна зробити висновок, що чистий приплив прямих іноземних інвестицій у 2016 році порівняно з 2012 роком зменшився на 54,6%, хоча й дещо збільшився в порівнянні з 2015 роком на 8,5%. Чистий приплив портфельних іноземних інвестицій у 2016 році зменшився порівняно з 2012 і 2015 роками на 93,8% і 20,2% відповідно. Чистий приплив інших іноземних інвестицій у 2016 році зменшився проти 2012 року на 144,9%, при зростанні в порівнянні з 2015 роком на 17,5% (табл. 1).

Таблиця 1

Динаміка іноземних інвестицій в Україні у 2012-2016 роках, млн. дол. США*

Показник	Роки					Темп приросту, %	
	2012	2013	2014	2015	2016	2016/2012	2016/2015
Прямі інвестиції з-за кордону	8175	4509	847	3050	3441	-57,9	12,8
Прямі інвестиції за кордон	980	430	548	38	173	-82,3	355,3
Чистий приплив (відплив) прямих інвестицій	7195	4079	299	3012	3268	-54,6	8,5
Портфельні інвестиції з-за кордону	4761	8782	-2701	370	216	-95,5	-41,6
Портфельні інвестиції за кордон	72	-5	-1	3	-77	-206,9	-2666,7
Чистий приплив (відплив) портфельних інвестицій	4689	8787	-2700	367	293	-93,8	-20,2
Інші інвестиції з-за кордону	2649	-920	-4825	1469	-2152	-181,2	-246,5
Інші інвестиції за кордон	9225	-1720	1515	-1045	-5106	-155,3	388,6
Чистий приплив (відплив) інших інвестицій	-6576	800	-6340	2514	2954	-144,9	17,5

* Складено на основі [2]

Варто зазначити, що нові іноземні інвестиції в Україну різко скоротились після початку війни. Попри деяке покращення бізнес-середовища у державі, політичні проблеми та загрози безпеці запобігають відновленню інвестицій. Крім того, можливо виділити низку причин і чинників, які також негативно впливають на процес іноземного інвестування, а саме [3, с.70]: низький рівень довіри до влади; інтенсивне втручання органів державної влади в сектор приватного бізнесу; високий рівень

інфляції; тіньова економіка; відсутність чіткої державної стратегії щодо заохочення інвестицій; відсутність чіткої стратегії економічного розвитку країни; нестабільність фінансової системи України; відсутність надійних гарантій захисту від змін законодавства для іноземних інвесторів та ін.

З метою активізації іноземного інвестування вважаємо за доцільне запровадження таких заходів в Україні:

- розробка чіткої, обґрунтованої державної

стратегії залучення іноземних інвестицій

– надання додаткових пільг іноземному інвестору для заохочення його діяльності в Україні через прийняття окремих національних правових актів.

– розробка та запровадження дієвого механізму надання податкових пільг іноземним інвесторам, які займаються довгостроковими інвестиціями з метою їх приросту;

– розробка заходів щодо посилення відповідальності представників органів виконавчої влади й органів місцевого самоврядування за вчинення корупційних та інших дискримінаційних дій щодо інвесторів;

– запровадження спеціального режиму інвестування на територіях з несприятливими соціально-економічними умовами;

– сприяння розвитку фондового ринку, пов'язаного з довгостроковими цінними паперами: акціями, зобов'язаннями, інвестиційними паями тощо;

– забезпечення стабільності законодавства у сфері інвестування і оподаткування;

– боротьба з інфляцією тощо.

Отже, результати дослідження свідчать, що в Україні існує низка проблем, які необхідно вирішувати для залучення іноземних інвестицій в країну. Нині Україна зацікавлена у залученні іноземних інвестицій, однак для цього необхідно створити ефективну систему державного регулювання інвестиційної діяльності. Вирішення даного питання повинно стати пріоритетним, адже інвестиції являються основою для розвитку економіки країни загалом.

Література

1. Погрішук Г. Б. Інвестування : навч. посібник / Г. Б. Погрішук, В. В. Руденко. – Тернопіль : Крок, 2014. – 280 с.
2. Офіційний веб-сайт Національного банку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://bank.gov.ua>.
3. Гринів Т. Т. Іноземні інвестиції в Україні в умовах кризи: стан і перспективи розвитку / Т. Т. Гринів // Проблеми економіки та управління. – 2010. – №683. – С.69-73.

УДК 336.225:658.012.2

ПОДАТКОВЕ ПЛАНУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ

Хомич Ж. – ст. 3 курсу, гр. Фвн-32

Науковий керівник – к.е.н., ст. викладач Волощук Р.Є.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Керівники підприємств постійно стикаються з проблемою мінімізації тих витрат, які супроводжують вилучення прибутку. Такими витратами є і податки. Отже, скорочення податкових виплат повинно призводити до збільшення розміру прибутку підприємства а значить, відповідати інтересам власників, керівників і працівників підприємства. Однак ця залежність не завжди є прямою і безпосередньою. Не виключено, що скорочення одних податків призведе до збільшення за інших, а також фінансових санкцій з боку контролюючих органів. Саме тому необхідно приділяти увагу податкового планування як способу мінімізації податків підприємства.

Податкове планування є невід'ємною частиною загального процесу фінансового планування на підприємстві, метою якого є мінімізація податкових платежів до бюджету. Крім того, варто відрізнити уникнення від податків, що виражається через податкове планування, та ухилення від сплати податків. У першому випадку – законний спосіб зменшення податкових зобов'язань шляхом оптимальної побудови різних схем податкових платежів, передбачених чинним законодавством, у другому – незаконний спосіб відходу від податків, який виражається у свідомому включенні до бухгалтерських документів перекручених даних і приховуванні від фіскальних органів об'єктів оподаткування [1, с.220].

До числа основних і найбільш широко застосовуваних інструментів податкового планування відносяться: передбачені законодавством податкові пільги; оптимальна з позиції податкових наслідків форма договірних відносин стосовно здійснюваних

видів діяльності; ціни договорів; диференціація податкових ставок за видами податків; спеціальні податкові режими та системи оподаткування; пільги, передбачені угодами про уникнення подвійного оподаткування та іншими міжнародними договорами та угодами; методи визначення бази оподаткування по конкретних податках.

Виходячи з необхідності поєднання доцільності та неприпустимості неправомірності основні принципи податкового планування можуть бути визначені наступним чином [2, с.29]: дотримання вимог чинного законодавства при здійсненні податкового планування; зниження сукупних податкових зобов'язань підприємства в результаті застосування інструментів податкового планування; використання можливостей, наданих законодавством, та інструментів, доступних для конкретного підприємства, які забезпечують досягнення податкової економії у більшому розмірі, ніж витрати, пов'язані з їх застосуванням; розгляд декількох альтернативних варіантів податкового планування з виділенням найбільш оптимального з них стосовно конкретного підприємства; своєчасне коригування з метою обліку в найкоротші терміни внесених до чинного законодавства змін; зрозумілість та економічна обґрунтованість схеми як в цілому, так і всіх без винятку її складових частин.

Як показує вітчизняний досвід, недооцінка податкового планування у ринкових умовах або їх некомпетентне здійснення призводять до великих, нічим не виправданих економічних втрат і, в кінцевому підсумку, до банкрутства суб'єктів господарювання. Тому організація податкового